Európai Parlament
2019-2024

Foglalkoztatási és Szociális Bizottság

2021/2179(INI)

8.2.2022

JELENTÉSTERVEZET

a szociális gazdaságra vonatkozó uniós cselekvési tervről
(2021/2179(INI))

Foglalkoztatási és Szociális Bizottság

Előadó: Jordi Cañas

TARTALOM

Oldal

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY 3

INDOKOLÁS 10

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

a szociális gazdaságra vonatkozó uniós cselekvési tervről
(2021/2179(INI))

Az Európai Parlament,

– tekintettel a szociális jogok európai pillérére,

– tekintettel az „Emberközpontú gazdaság kiépítése: a szociális gazdaságra vonatkozó cselekvési terv” című, 2021. december 9-i bizottsági közleményre (COM(2021)0778);

– tekintettel az „Egyenlőségközpontú Unió: Stratégia a fogyatékossággal élő személyek jogainak érvényre juttatásáért (2021–2030)” című, 2021. március 3-i bizottsági közleményre (COM(2021)0101),

– tekintettel a „2021. évi gazdaságpolitikai koordináció: a Covid19 leküzdése, a helyreállítás támogatása és gazdaságunk korszerűsítése” című, 2021. június 2-i bizottsági közleményre (COM(2021)0500),

– tekintettel az „Európa új éllovasai: az induló és a növekvő innovatív vállalkozásokat érintő kezdeményezés” című, 2016. november 22-i bizottsági közleményre (COM(2016)0733),

– tekintettel a „Kezdeményezés a szociális vállalkozásért – A szociális vállalkozásokat mint a szociális gazdaság és innováció kulcsszereplőit előmozdító szabályozási légkör kialakítása” című, 2011. október 25-i bizottsági közleményre (COM(2011)0682),

– tekintettel az európai szövetkezetek támogatásáról szóló, 2004. február 23-i bizottsági közleményre (COM(2004)0018),

– tekintettel a közbeszerzésről szóló, 2014. február 26-i 2014/24/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre[1],

– tekintettel a portói szociális kötelezettségvállalásra, amelyet a Tanács portugál elnöksége, az Európai Parlament elnöke, valamint a szociális partnerek és a civil társadalmi szervezetek képviselői írtak alá,

– tekintettel az Európai Tanács által jóváhagyott, 2021. május 8-i Portói Nyilatkozatra,

– tekintettel az európai gazdasági és társadalmi fejlődés alapvető tényezőjének számító szociális gazdaság előmozdításáról szóló, 2015. december 7-i tanácsi következtetésekre,

– tekintettel az Európai Szociális Alap Pluszról (ESZA+) szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról szóló, 2019. április 4-i, első olvasatban elfogadott álláspontjára[2],

[1] HL L 94., 2014.3.28., 65. o.
[2] HL C 116., 2021.3.31., 162. o.

– tekintettel az öreg kontinens elöregedéséről – az idősödéssel kapcsolatos 2020 utáni politika lehetőségeiről és kihívásairól szóló, 2021. július 7-i állásfoglalására[3],

– tekintettel a munkavállalók munkahelyteremtésben és a munkanélküliek újraaktiválásában vállalt pénzügyi részvételének szerepéről szóló, 2018. október 23-i állásfoglalására[4],

– tekintettel a szociális és szolidaritásalapú vállalkozások statútumáról szóló, a Bizottságnak címzett ajánlásokat tartalmazó 2018. július 5-i állásfoglalására[5],

– tekintettel „A szociális vállalkozás és a szociális innováció szerepe a munkanélküliség leküzdésében” című, 2015. szeptember 10-i állásfoglalására[6],

– tekintettel a szövetkezetek válságkezelésre irányuló hozzájárulásáról szóló, 2013. július 2-i állásfoglalására[7],

– tekintettel az európai alapítvány statútumáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatról szóló, 2013. július 2-i állásfoglalására[8],

– tekintettel az európai biztosító egyesület statútumáról szóló, a Bizottságnak címzett ajánlásokat tartalmazó 2013. március 14-i állásfoglalására[9],

– tekintettel a „Kezdeményezés a szociális vállalkozásért – A szociális vállalkozásokat mint a szociális gazdaság és innováció kulcsszereplőit előmozdító szabályozási légkör kialakítása” című 2012. november 20-i állásfoglalására[10],

– tekintettel a szociális gazdaságról szóló, 2009. február 19-i állásfoglalására[11],

– tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság „Innovatív pénzügyi eszközök a szociális vállalkozások fejlesztésének keretében” című, 2022. január 19-i véleményére,

– tekintettel a Régiók Bizottságának a szociális gazdaságra vonatkozó cselekvési tervről szóló, 2021. július 1-jei véleményére (CDR 5860/2020),

– tekintettel az Európai Bizottságnak és a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezetnek (OECD) a szociális gazdaság által a körforgásos gazdasághoz nyújtott hozzájárulás lehető legnagyobb mértékű kihasználásáról szóló, 2022. évi szakpolitikai tájékoztatójára,

– tekintettel az ENSZ Szociális Fejlesztési Kutatóintézete által 2021-ben a helyi önkormányzatok számára közzétett, a szociális és szolidáris gazdaságra vonatkozó politikákról szóló iránymutatásokra,

---

[3] Elfogadott szövegek, P9_TA(2021)0347.
[4] HL C 345., 2020.10.16., 2. o.
[5] HL C 118., 2020.4.8., 145. o.
[6] HL C 316., 2017.9.22., 224. o.
[7] HL C 75., 2016.2.26., 34. o.
[8] HL C 75., 2016.2.26., 11. o.
[9] HL C 36., 2016.1.29., 111. o.
[10] HL C 419., 2015.12.16., 42. o.
[11] HL C 76. E, 2010.2.23., 16. o.

– tekintettel eljárási szabályzatának 54. cikkére,

– tekintettel a Regionális Fejlesztési Bizottság véleményére,

– tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság jelentésére (A9-0000/2022),

A. mivel a szociális gazdaság magában foglalja az állami hatóságoktól független magánszervezetek különböző típusait, például szövetkezeteket, önsegélyező biztosító egyesületeket, egyesületeket (beleértve a jótékonysági szervezeteket), alapítványokat, szociális vállalkozásokat és egyéb jogi formákat, amelyeket különböző működési és szervezeti alapelvek és tulajdonságok jellemeznek, mint például az emberek, valamint a társadalmi cél elsőbbsége a nyereséggel szemben, a nyereség/többlet nagy részének újbóli befektetése és a demokratikus vagy részvételen alapuló kormányzás;

B. mivel a szociális gazdaság fontos szerepet játszott a Covid19 által az EU szociális piacára, társadalmára és gazdaságára gyakorolt rövid és hosszú távú hatások enyhítésében és kezelésében, továbbá az európai pillér szerinti üzleti modell hosszú távú irányultságának és a szociális jogok jellegének, valamint a szociális gazdaság céljainak és tevékenységeinek köszönhetően hozzájárult a társadalmi és gazdasági rezilienciához, és előmozdította azt[12];

C. mivel a szociális gazdaságban működő szervezetek hosszú múltra tekintenek vissza a tagállamok többségében, amelyek legtöbbje külön jogszabályokat fogadott el ezen a területen, és kulcsfontosságú piaci szereplővé váltak;

1. üdvözli a Bizottság szociális gazdaságra vonatkozó cselekvési tervét, az abban megállapított, a szociális gazdaságot meghatározó vezérelveket, a tervnek a szociális gazdaság fejlődéséhez nyújtott politikai hozzájárulását és az abban bejelentett számos intézkedést;

2. úgy véli azonban, hogy konkrét intézkedéseket és nyomonkövetési intézkedéseket kell meghatározni az egyes célkitűzések elérése érdekében, és tovább kell részletezni az intézkedések közötti összefüggéseket; szükségesnek tartja, hogy a szociális gazdaságra vonatkozó cselekvési tervben foglalt valamennyi intézkedésre vonatkozóan ütemtervet határozzanak meg annak érdekében, hogy az illetékes hatóságok iránymutatást kapjanak a végrehajtás során;

3. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, valamint a regionális és helyi hatóságokat, hogy a vonatkozó szakpolitikákba, programokba és gyakorlatokba építsék be a szociális gazdaság dimenzióját;

4. megismétli arra irányuló felhívását[13], hogy a jövőbeli jogszabályok kidolgozása és a szakpolitikák elfogadása során vezérelvként határozzák meg a „gondolkozz először kicsiben” elvet annak érdekében, hogy az Unió ökoszisztémája versenyképesebbé váljon és jobban támogassa a szociális gazdaságon belüli és kívüli mikro-, kis- és középvállalkozásokat;

[12] OECD (2020), Szociális gazdaság és a Covid19-válság: jelenlegi és jövőbeli szerepek.
[13] Többek között az európai kkv-kra vonatkozó új stratégiáról szóló, 2020. december 16-i állásfoglalásában, valamint az európai szabályozás célravezetőségéről és a szubszidiaritás elvéről szóló, 2021. június 24-i állásfoglalásában.

A szociális gazdaságot támogató környezet kialakítása

5. emlékezteti a tagállamokat, hogy a közbeszerzési irányelv (2014/24/EU irányelv) lehetővé teszi az ajánlatkérő szervek számára, hogy a közbeszerzést környezetvédelmi és társadalmi célkitűzések elérésére használják fel, és különösen lehetővé teszi a közbeszerzési eljárások fenntartását olyan szervezetek számára, amelyek fő célja a fogyatékossággal élő személyek vagy más hátrányos helyzetű csoportok munkaerőpiaci integrációja; felkéri a hatóságokat, hogy a társadalmi és környezeti szempontból felelős közbeszerzést tekintsék a társadalmi-gazdasági szerkezetbe való beruházásnak, amelyben jelentős lehetőségek rejlenek a társadalmi és a versenyképességi célkitűzések ötvözésére;

6. ösztönzi a tagállamokat, hogy módszeresen fogadjanak el olyan stratégiákat, amelyek célja a társadalmilag felelős közbeszerzés fejlesztése, ezáltal a szakpolitikai területeken átnyúló kapcsolatot teremtve a szolgáltatások nyújtása és a termékek szállítása, valamint a szociális célkitűzésekhez való hozzájárulás között; úgy véli, hogy a közbeszerzési irányelv átültetését olyan kezdeményezésekkel kell kiegészíteni, amelyek célja a közkiadások és azoknak a fenntartható fejlődési célok eléréséhez való hozzájárulása közötti összefüggéssel kapcsolatos ismeretek javítása, valamint a közbeszerzési tisztviselők és a szociális gazdasági szervezetek kapacitásának bővítése; ösztönzi a közbeszerzéssel foglalkozó tisztviselőket, hogy az ajánlattételi dokumentáció elkészítése előtt folytassanak előzetes piaci konzultációkat a meglévő igények és annak jobb megértése érdekében, hogy a szociális gazdaság szervezetei hogyan elégíthetnék ki azokat;

7. üdvözli a tagállamok meglévő kezdeményezéseit, amelyek célja, hogy jogi tanácsadást, pénzügyi támogatást, az üzleti tervek elkészítéséhez támogatást, a külső befektetők számára szükséges adatokat és a vállalkozást támogató struktúrákat biztosítsanak a kivásárlási folyamat iránt érdeklődő munkavállalók és a munkavállalói kivásárlások során létrejövő szövetkezetek számára; ösztönzi a tagállamokat, hogy vegyék fel ezt a témát a 2023. évi tanácsi ajánlásokba e kezdeményezések további regionális és nemzeti szintű támogatása érdekében;

8. üdvözli a fenntartható finanszírozásra vonatkozó uniós taxonómia szociális célkitűzésekre való lehetséges kiterjesztéséről szóló beharangozott jelentést; úgy véli, hogy az uniós taxonómiának ki kell terjednie a szociális tényezőkre, anélkül, hogy túlzottan aránytalan terhet róna a vállalkozásokra, mivel a szociális gazdaságba való beruházások mozgatórugója lehet;

9. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hozzanak létre kapacitásbővítő partnerségeket és kössenek hivatalos megállapodásokat a szociális gazdaság hálózataival annak érdekében, hogy a szociális gazdaság szervezetei számára olyan tanácsadási szolgáltatásokat nyújtsanak, mint a személyre szabott mentorálás és képzés, a kapacitásbővítés finanszírozása, képzés és oktatás, inkubátorszolgáltatások és hálózatépítés a kapacitásbővítés érdekében;

10. kiemeli, hogy az új technológiák kulcsfontosságú szerepet játszhatnak a szociális gazdaság projektjeinek kidolgozásában és bővítésében, valamint hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a szociális vállalkozók uniós és nemzeti szinten egyaránt elsőbbségi hozzáférést kapjanak a digitális készségekkel és a fejlett technológiákkal kapcsolatos

képzési programokhoz, és felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tárják fel, hogyan működhetnek együtt a hagyományos üzleti vállalkozások és a szociális gazdaság szervezetei e tekintetben;

11. sajnálatosnak tartja, hogy a szociális gazdaság szervezetei nem ugyanolyan mértékben jelennek meg a többségi iskolai oktatás, valamint a felsőoktatásban a vállalati és üzleti oktatás tanterveiben, mint a hagyományosabb vállalkozások[14]; ennek fényében felkéri az ágazati képviseleti szerveket és az érintett hatóságokat, hogy az érdekelt felekkel partnerségben vizsgálják felül és értékeljék a tanterveket, és terjesszenek elő szakpolitikai ajánlásokat a tudományos intézmények számára;

Az uniós eszközökben rejlő lehetőségek teljes körű kiaknázása a szociális gazdaság felvirágoztatása érdekében

12. tudomásul veszi az InvestEU által a szociális gazdaság támogatására kínált lehetőségeket; sürgeti a Bizottságot és a végrehajtó partnereket, hogy a szociális beruházási és készségfejlesztési keretben dolgozzanak ki a szociális gazdaság vállalkozásainak igényeihez igazított pénzügyi termékeket, és különítsenek el elegendő forrást e termékek számára; megjegyzi, hogy megbízható támogathatósági kritériumokat kell kidolgozni a kifejezetten a szociális gazdaságot támogató pénzügyi közvetítők megcélzása érdekében, és úgy véli, hogy tanácsadási szolgáltatásokat kell rendelkezésre bocsátani az InvestEU tanácsadó központ keretében annak érdekében, hogy e pénzügyi közvetítők a lehető legnagyobb mértékben részt tudjanak venni az InvestEU programban; felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy az InvestEU egyéb pénzügyi termékei, például a kkv-kat célzó termékek hozzáférhetők legyenek a szociális gazdaság szervezetei számára, amelyek legtöbbje mikro-, kis- és közepes méretű szervezet;

13. felkéri a Bizottságot, hogy az általános csoportmentességi rendelet következő felülvizsgálatakor megfelelően vegye figyelembe a szociális gazdaság szervezeteinek a finanszírozáshoz való hozzáféréssel és a piacfejlesztéssel kapcsolatos sajátos igényeit, erősítse meg az állami támogatás szerepét a hátrányos helyzetű munkavállalók felvételének előmozdításában, különösen a Covid19 utáni helyreállítással összefüggésben, és az érdekelt felekkel folytatott konzultációt követően tárjon fel különböző, tényeken alapuló lehetőségeket a szociális gazdaság terén működő szervezetek fejlődésének támogatására;

14. üdvözli célzott uniós finanszírozás felhasználását olyan projektek számára, amelyek célja a vállalkozások fejlesztése és az alkalmazottaknak való átadásuk lehetővé tétele, és ezáltal az üzletmenet folytonosságának biztosítása, többek között a munkavállalók szövetkezete által történő átvétel révén[15];

A szociális gazdaságra vonatkozó cselekvési terv hatékony végrehajtása felé

[14] Eurofound (2019), Munkaerőpiaci változás. Szövetkezetek és szociális vállalkozások: munka és foglalkoztatás a kiválasztott országokban.

[15] Például az Interreg „Innovatív vállalkozásátadási modellek a balti-tengeri régióban működő kis- és középvállalkozások számára” című projektje, az Európai Szociális Alap (ESZA) és a foglalkoztatás és a szociális innováció európai programja (EaSI) finanszírozásának felhasználása, az Európai Parlament kísérleti projektjei, a „Szövetkezetekbe való átadás” és a „Munkahelyek megmentése”.

15. határozottan üdvözli a szociális gazdaság keretfeltételeiről szóló, 2023-ban jóváhagyandó tanácsi ajánlásra irányuló javaslatot; úgy véli, hogy iránytűként kell szolgálnia a szociális gazdaság jogi és szakpolitikai kereteinek megerősítéséhez, különösen azokban a tagállamokban, ahol a szociális gazdaság ökoszisztémája kevésbé fejlett, és egyértelműen ki kell emelnie az EU által rendelkezésre bocsátott támogatási eszközöket, továbbá iránymutatást kell nyújtania az olyan konkrét szakpolitikákhoz, mint a közbeszerzés, a foglalkoztatási és szociális politikák, az adózás, az oktatás, a készségek és a képzés, valamint annak kiemeléséhez, hogy fontos a körforgásos gazdaságra és a szociális gazdaságra vonatkozó menetrendek összekapcsolása;

16. sajnálatosnak tartja, hogy a Parlament korábbi, a Bizottsághoz intézett azon felhívásai, hogy terjesszen elő javaslatokat, amelyek lehetővé teszik az önsegélyező biztosító egyesületek, az egyesületek és az alapítványok európai és határokon átnyúló fellépését, nem vezettek jogszabályi változásokhoz, aláásva ezáltal az európai szociális modellt és akadályozva az egységes piac kiteljesítését; javasolja, hogy a szociális gazdaságra vonatkozó cselekvési terv által megnyitott lehetőségre, valamint a luxemburgi nyilatkozat tagállamok többségét magában foglaló monitoringbizottságának tevékenységeire való tekintettel vizsgálják meg a megerősített együttműködés lehetőségét mint a fent említett, évtizedek óta fennálló patthelyzetek leküzdésének eszközét;

17. megjegyzi, hogy a szociális gazdasági ágazatban a társadalmi-gazdasági kihívások kezelése terén rejlő lehetőségek teljes körű kiaknázásához a hatóságoknak egyértelműen meg kell határozniuk az elsődleges szociális célokat; kiemeli, hogy a szociális gazdaság projektjei általában szoros partnerséget igényelnek az állami szervekkel, és ezért felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az uniós szinten biztosított makrogazdasági irányítási kereten belül dolgozzanak ki szociális beruházási stratégiát, amelyben egyértelműen meghatározzák az elsődleges szociális célokat, és amely keretet biztosíthat a hatóságok és a szociális gazdaság szervezetei közötti együttműködéshez;

18. üdvözli, hogy bejelentették egy új tanulmány elindítását, amelynek célja, hogy valamennyi tagállamban minőségi és mennyiségi információkat gyűjtsön a szociális gazdaságról; megjegyzi, hogy részletes, szabványosított, összehasonlítható és megbízható adatokat kell előállítani a szociális gazdaság méretéről és hatásáról a tényeken alapuló szakpolitikai döntések megkönnyítése, a szociális gazdaság fejlődésének időtállóvá tétele, valamint az EU gazdasági és társadalmi céljaihoz való hozzájárulás érdekében;

19. felhívja a tagállamokat, hogy jelöljenek ki a szociális gazdaságért felelős koordinátorokat, és hozzanak létre a szociális gazdaságért felelős helyi kapcsolattartó pontokat a finanszírozáshoz, többek között az uniós finanszírozáshoz való hozzáférés megkönnyítése érdekében;

20. felhívja a Bizottságot, hogy hozzon létre munkacsoportot a szociális gazdaságra vonatkozó cselekvési terv végrehajtására, és hozza nyilvánosságra annak összetételét és intézkedési ütemtervét;

°

° °

21. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

INDOKOLÁS

Európában a szociális gazdaságot hagyományosan a piaci és állami hiányosságok kezelésére szolgáló eszköznek tekintik. Az elmúlt két évtizedben azonban bővült a szociális gazdaság fogalmának jelentése.[1] A szociális gazdaság bebizonyította, hogy hozzájárul a társadalmi kohézióhoz, valamint a közösségi érzés és a társadalmi tőke erősítéséhez[2], és segít az olyan kulcsfontosságú társadalmi kihívások kezelésében, mint a környezetvédelmi kérdések, az élelmiszer-önrendelkezés, valamint a hozzáférhető és színvonalas gondozás és egészségügyi ellátás biztosítása.[3] A Covid19-világjárvány során pedig a szociális gazdaság is bizonyította erősségeit és képességét arra, hogy hozzájáruljon a gazdasági fejlődéshez és a munkahelyteremtéshez, különösen a kiszolgáltatott helyzetben lévők számára. Emellett azt is megmutatta, hogy hogyan csökkenti a társadalmi és gazdasági egyenlőtlenségeket, és éleszti újra a helyi közösségeket, amelyekben ezek a szervezetek mélyen gyökereznek.

Nemzetközi szinten törekednek annak jobb megértésére és láthatóvá tételére, hogy a szociális gazdaság milyen előnyökkel járhat a gazdaság és a társadalom számára. Például az ENSZ egy évtizeddel ezelőtt létrehozta a szociális és szolidáris gazdasággal foglalkozó ügynökségközi munkacsoportot, hogy „újragondolja a fejlődést a számos válság nyomán és a 2015 utáni fejlesztési menetrenddel összefüggésben, [amely] nem fordított kellő figyelmet” a szociális gazdaságra[4].

A szociális gazdaságot így egyre inkább a gazdaság szervezésének egy eltérő módjaként ismerik el, vagy ahogy azt az ENSZ főtitkára megfogalmazta, „a gazdasági hatékonyság, valamint a társadalmi és környezeti reziliencia közötti új egyensúly megtalálását célzó alternatív növekedési modellként (...). A szociális és szolidáris gazdaság előmozdítja a gazdasági dinamizmust, a szociális és környezetvédelmet, valamint a társadalmi-politikai szerepvállalást.”[5]

Az ENSZ erőfeszítésein túlmenően[6] a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) elismerte, hogy a szociális gazdaság és a szociális innováció hozzájárul az inkluzívabb, kreatívabb és fenntarthatóbb gazdaságok és társadalmak létrehozásához, és 2020-ban elindította „A szociális és szolidáris gazdaság ökoszisztémáinak előmozdítása” elnevezésű globális fellépést. Ez a projekt támogatni fogja a szociális gazdaság fejlesztését és nemzetközivé tételét valamennyi uniós tagállamban, valamint Brazíliában, Kanadában, Indiában, Koreában, Mexikóban és az Amerikai Egyesült Államokban.

---

[1] Gorgi Krlev, Giulio Pasi, Dominika Wruk és Marika Bernhard (2021), „Reconceptualising the Social Economy” (A szociális gazdaság újrafogalmazása), Stanford Social Innovation Review.
[2] *Uo.*
[3] Bénédicte Fonteneau és Ignace Pollet (szerk.), (2019), The contribution of the social and solidarity economy and social finance to the future of work (A szociális és szolidáris gazdaság és a szociális finanszírozás hozzájárulása a munka jövőjéhez), Nemzetközi Munkaügyi Hivatal, Genf.
[4] https://unsse.org/about/
[5] A főtitkár jelentése (2021): „Socially just transition towards sustainable development: the role of digital technologies on social development and well-being of all” (Társadalmilag igazságos átmenet a fenntartható fejlődés felé: A digitális technológiák szerepe a társadalmi fejlődésben és mindenki jóllétében), Szociális Fejlesztési Bizottság, 2021. február 8–17., Egyesült Nemzetek.
[6] Az ENSZ rendszerének egészében érdemes megemlíteni, hogy a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet a Nemzetközi Munkaügyi Konferencia 2022-re tervezett 110. ülésszakának témájául a tisztességes munkát, valamint a szociális és szolidáris gazdaságot választotta.

E rendkívül kedvező körülmények között az Európai Bizottság 2021. december 9-én elfogadta a szociális gazdaságra vonatkozó, régóta várt cselekvési tervet. Ez a cselekvési terv az uniós intézmények, a tagállamok, valamint az érdekelt felek és a terület szakértői több évtizedes munkájának tapasztalataira épít. A terv ismét elismeri a szociális gazdaságban rejlő átalakítási lehetőségeket, valamint annak a gazdaságra vonatkozó emberközpontú és bolygónkra érzékeny megközelítését.

E saját kezdeményezésű jelentés előadója munkájának előkészítése érdekében számos konzultációt szervezett az ENSZ-munkacsoport, a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság, a Régiók Bizottsága képviselőivel, a tagállamokkal és regionális képviselőkkel, valamint tudományos szakemberekkel. A szociális gazdaságra vonatkozó cselekvési tervvel kapcsolatos visszajelzések általában pozitívak voltak. Az előadó gratulál a Bizottságnak a munkájához. Amint azonban a fent említett szereplőkkel folytatott eszmecserék során megjegyeztük, a szöveget még ki lehetne egészíteni, valamint a szociális gazdaság megértését és elismerését meg lehetne könnyíteni, fejlődését fel lehetne lendíteni és további lépéseket lehetne tenni az uniós cselekvési terv hatékony végrehajtása felé.

E konzultációkra, a meglévő intézményi konszenzusra és szövegekre (beleértve a Parlamenttől származókat is), valamint a különböző régiókban és uniós országokban a szociális gazdaságok bevált gyakorlataira vonatkozó kutatásokra építve e jelentésnek három célja van. Először is törekszik arra, hogy szerepet játsszon a szociális gazdaság számára kedvező környezet megteremtésében. Másodszor megvizsgálja, hogy miként lehetne jobban kiaknázni a szociális gazdaságban rejlő összes lehetőséget, harmadszor pedig azzal a kulcsfontosságú kérdéssel foglalkozik, hogy hogyan lehet hatékonyan végrehajtani a cselekvési tervet. E kérdések megtárgyalásával az előadó reméli, hogy az Európai Parlament e jelentéssel kapcsolatban végzett munkája elősegíti a szociális gazdaság felvirágzását az elkövetkező évtizedben.